**Сряда, 20 януари 2021 г.**

P9_TA(2021)0014

# Правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2019 г.

## Резолюция на Европейския парламент от 20 януари 2021 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2019 г. (2020/2208(INI))

(2021/C 456/09)

*Европейският парламент,*

— като взе предвид Всеобщата декларация за правата на човека (ВДПЧ) и други договори и инструменти на ООН в областта на правата на човека,

— като взе предвид Европейската конвенция за правата на човека,

— като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-долу „Харта на основните права“),

— като взе предвид Европейския стълб на социалните права, и по-конкретно принципи 2, 3, 11 и 17 от него,

— като взе предвид членове 2, 3, 8, 21 и 23 от Договора за Европейския съюз (ДЕС),

— като взе предвид членове 17 и 207 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС),

— като взе предвид Глобалната стратегия за външната политика и политиката на сигурност на Европейския съюз, представена на 28 юни 2016 г.,

— като взе предвид 17-те цели на ООН за устойчиво развитие (ЦУР) и Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие,

— като взе предвид Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП) и общите коментари на Комитета на ООН по правата на човека,

— като взе предвид Международния пакт за икономическите, социалните и културните права (МПИСКП) и общите коментари на Комитета на ООН по икономически, социални и културни права,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените и общите препоръки на Комитета на ООН за премахване на дискриминацията по отношение на жените,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето (КООНПД) от 20 ноември 1989 г. и двата факултативни протокола към нея, приети на 25 май 2000 г.,

— като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от 30 март 2007 г.,

— като взе предвид политическата декларация на Общото събрание на ООН относно ХИВ и СПИН: „Към бърза процедура за ускоряване на борбата с ХИВ и за прекратяване на епидемията от СПИН до 2030 г.“, приета на 8 юни 2016 г.,

— като взе предвид Декларациите на ООН за правата на лицата, принадлежащи към национални или етнически, религиозни и езикови малцинства, приети на 18 декември 1992 г.,

— като взе предвид резолюцията на Общото събрание на ООН от 22 декември 2018 г. относно глобален призив за конкретни действия за пълното премахване на расизма, расовата дискриминация, ксенофобията и свързаните с тях прояви на нетърпимост, както и цялостното изпълнение и последващите действия във връзка с Декларацията и Програмата за действие от Дърбан,

— като взе предвид решението на Общото събрание на ООН, в което 22 август се определя като Международен ден на ООН на възпоменание на жертвите на актове на насилие, основани на религиозна принадлежност или убеждения, прието на 28 май 2019 г.,

— като взе предвид Резолюция 2467 на Съвета за сигурност на ООН от 29 април 2019 г. относно свързаното с конфликти сексуално насилие,

— като взе предвид Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността и стратегическия подход на ЕС към жените, мира и сигурността за периода 2019 — 2024 г. (ЖМС),

— като взе предвид инициативата „Spotlight“ на ЕС и ООН, насочена към премахването на насилието над жени и момичета,

— като взе предвид Пекинската платформа за действие и Програмата за действие на Международната конференция за населението и развитието, както и резултатите от конференциите за техния преглед,

— като взе предвид Конвенция № 190 на Международната организация на труда (МОТ) от 21 юни 2019 г. относно насилието и тормоза,

— като взе предвид Декларацията на МОТ от 21 юни 2019 г. относно бъдещето на труда по случай стогодишнината на МОТ,

— като взе предвид Меморандума за разбирателство от 16 август 2019 г. относно сътрудничеството между Програмата на ООН за околната среда и Службата на върховния комисар по правата на човека на ООН,

— като взе предвид Рамковата конвенция на Съвета на Европа за защита на националните малцинства и Европейската харта за регионалните или малцинствените езици, приета на 5 ноември 1992 г.,

— като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие (наричана по-долу „Конвенцията от Истанбул“) от 11 май 2011 г., която не е ратифицирана от всички държави членки,

— като взе предвид Плана за действие относно правата на човека и демокрацията за периода 2015 — 2019 г., озаглавен „Да запазим правата на човека като приоритет в дневния ред на ЕС“ от 28 април 2015 г. (JOIN(2015)0016), приет от Съвета на 20 юли 2015 г., и неговия средносрочен преглед от юни 2017 г. (SWD(2017)0254),

— като взе предвид плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията за периода 2020—2024 г., приет от Съвета на 17 ноември 2020 г.,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 18 февруари 2019 г. относно приоритетите на ЕС във форумите на ООН по правата на човека през 2019 г.,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 17 юни 2019 г. относно действията на ЕС за укрепване на основаното на правила многостранно сътрудничество,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 15 юли 2019 г. относно приоритетите на ЕС в рамките на ООН и на 74-тата сесия на Общото събрание на ООН,

— като взе предвид заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно демокрацията,

— като взе предвид насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички човешки права от лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица (ЛГБТИ), приети на 24 юни 2013 г.,

— като взе предвид насоките на ЕС за утвърждаване и защита на свободата на религията и убежденията, приети на 24 юни 2013 г.,

— като взе предвид насоките на ЕС относно смъртното наказание, актуализирани от Съвета на 12 април 2013 г., относно свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн, приети от Съвета на 12 май 2014 г., и относно защитниците на правата на човека, приети от Съвета на 14 юни 2004 г.,

— като взе предвид насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на недискриминацията във външната дейност, приети от Съвета на 18 март 2019 г.,

— като взе предвид насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на безопасната питейна вода и добрите санитарни условия, приети от Съвета на 17 юни 2019 г.,

— като взе предвид преработените насоки за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отношение или наказание, приети от Съвета на 16 септември 2019 г.,

**Сряда, 20 януари 2021 г.**

— като взе предвид съобщението на Комисията от 6 октомври 2020 г., озаглавено „Съобщение от 2020 г. относно политиката на ЕС за разширяване“ (COM(2020)0660) и геополитическата програма на законодателния мандат на ЕС в периода 2019 — 2024 г.,

— като взе предвид доклада на Комисията от юни 2020 г., озаглавен „Правно признаване на пола в ЕС: пътят на транссексуалните хора към пълно равенство“,

— като взе предвид съвместното съобщение на Комисията от 25 ноември 2020 г., озаглавено „План за действие на ЕС III относно равенството между половете (GAP) III — амбициозна програма за равенство между половете и за овластяване на жените във външните дейности на ЕС“ (JOIN(2020)0017), както и заключенията на председателството на Съвета от 16 декември 2020 г. относно GAP III,

— като взе предвид второто проучване на Агенцията на Европейския съюз за основните права (FRA) относно ЛГБТИ в ЕС от 14 май 2020 г., озаглавено „Дългосрочен път за постигане на равенство за ЛГБТИ“,

— като взе предвид решението на Омбудсмана на ЕС от 30 юли 2020 г. относно ролята на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС,

— като взе предвид докладите на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на религията и убежденията извън ЕС и докладите на интергрупата на Европейския парламент за свобода на религията и убежденията и религиозна толерантност,

— като взе предвид Годишния доклад на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света през 2019 г.,

— като взе предвид своята резолюция от 13 септември 2017 г. относно корупцията и правата на човека в трети държави ([1]),

— като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2018 г. относно нарушаването на правата на коренното население по света, включително заграбването на земи ([2]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2019 г. относно насоки на ЕС и мандат на специалния пратеник на ЕС за утвърждаване на свободата на вероизповеданието и убежденията извън ЕС ([3]),

— като взе предвид своята резолюция от 15 януари 2020 г. относно правата на човека и демокрацията по света и политиката на Европейския съюз в тази област — годишен доклад за 2018 г. ([4]), както и предходните си резолюции по предишни годишни доклади,

— като взе предвид всички свои резолюции, приети през 2019 г. относно нарушенията на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава (известни като „резолюции по неотложни въпроси“), в съответствие с член 144 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид своята награда „Сахаров“ за свобода на мисълта, която през 2019 г. беше присъдена на Илхам Тохти, уйгурски защитник на правата на човека, професор по икономика, застъпник за правата на уйгурското малцинство в Китай и на политическите затворници, държани в Китай,

— като взе предвид член 54 от своя Правилник за дейността,

— като взе предвид становището на комисията по правата на жените и равенството между половете,

— като взе предвид доклада на комисията по външни работи (A9-0259/2020),

A. като има предвид, че честването през 2019 г. на 10-ата годишнина на Хартата на основните права припомни на Съюза поетия от него ангажимент и произтичащото от Договорите задължение да предприеме решително действия за защита, насърчаване и прилагане на правата на човека както в рамките на своите граници, така и отвъд тях; като има предвид, че по този повод ЕС потвърди отново своя ангажимент да остане влиятелен участник на световната сцена и да продължи да играе водеща роля като глобален защитник на демокрацията и правата на човека;

([1]) ОВ C 337, 20.9.2018 г., стр. 82.
([2]) ОВ C 118, 8.4.2020 г., стр. 15.
([3]) ОВ C 411, 27.11.2020 г., стр. 30.
([4]) Приети текстове, P9_TA(2020)0007.

Б. като има предвид, че равенството между половете е основна ценност на ЕС и правото на равно третиране и недискриминация е основно право, залегнало в Договорите и в Хартата на основните права, и като има предвид, че следователно интегрирането на принципа на равенство между половете следва да се прилага и въвежда като хоризонтален принцип във всички дейности и политики на ЕС;

В. като има предвид, че християните са най-преследваната религиозна група в света, представляваща 80 % от всички преследвани вярващи; като има предвид, че това преследване обхваща широк кръг от форми — от обикновена дискриминация в областта на образованието, заетостта и социалния живот до ограничения по отношение на всички форми на изразяване на мнение и дори физически нападения срещу християнски общности, което се доближава до международното определение за геноцид, прието от ООН;

Г. като има предвид, че в продължение вече на 25 години Пекинската декларация и платформа за действие от 1995 г. подчертава значението на равните права и възможности за жените, както и тяхното равно участие във вземането на решения и в демократичния процес за укрепване на демокрацията;

Д. като има предвид, че липсата на жени, участващи в развитието на изкуствения интелект (ИИ), увеличава риска от пристрастност; като има предвид, че научното образование е важно за придобиването на умения, достойни условия на труд и работни места на бъдещето, както и за разчупване на стереотипите, свързани с пола, според които това са типично мъжки области, за да се даде възможност на жените да упражняват пълноценно своите човешки права;

Е. като има предвид, че при отбелязването на 30-ата годишнина на КООНПД през ноември 2019 г. ЕС подчерта своя ангажимент за разработване на всеобхватна стратегия за правата на децата и на родителите и поставянето им в центъра на политиките на ЕС; като има предвид, че на 20 ноември 2019 г. Парламентът беше домакин на специална конференция, на която бяха разгледани редица въпроси, включително предизвикателствата пред защитата на правата на детето в един непрекъснато променящ се цифров свят, по-конкретно във връзка със забраната на достъпа до детска порнография и борбата с тормоза и насилието, преодоляването на пречките пред пълноценното упражняване на правата на децата и справянето с променящия се характер на въоръжените конфликти и тяхното въздействие върху бъдещето на децата, в т. ч. въздействието на тези конфликти върху тяхното развитие, образование и по-нататъшен живот, като същевременно се вземат под внимание изявленията, направени от децата в рамките на дискусиите;

Ж. като има предвид, че кризата със световната пандемия от COVID-19, мерките, предприети от държавите, задълбочаването на причинените от това неравенства и затруднения, особено за най-уязвимите и маргинализираните групи, както и за жените, и въздействието ѝ върху международните отношения, основания на правила международен ред и конфликтите без съмнение ще се отразят дългосрочно върху всички въпроси, свързани със зачитането на правата на човека;

З. като има предвид например, че кризата, предизвикана от пандемията, принуди повечето държави да приемат спешни мерки, ограничаващи свободата на упражняване на много права на човека, на първо място сред които са свободата на движение и свободата на събранията, или ги принуди да създадат нови средства за наблюдение с цел да се предотврати предаването на вируса на COVID-19; като има предвид, че в духа на гарантиране на основните свободи в краткосрочен и дългосрочен план основателно бяха повдигнати въпроси относно необходимостта от тези мерки и тяхната законосъобразност, пропорционалност, недискриминационен характер, продължителност и последици; като има предвид, че пандемията беше придружена и от допълнителни отрицателни тенденции, които подкопават демокрацията и ограничават пространството на гражданското общество в някои държави;

И. като има предвид, че глобалната рецесия, причинена от пандемията, може да накара правителствата да отдадат приоритетно значение на стимулирането на икономическата активност и привличането на инвестиции; подчертава, че това не следва да става за сметка на тяхната амбиция по отношение на политическите цели и стандарти за някои други области, като например защитата на правата на човека, действията в областта на климата и борбата срещу бедността, по-специално бедността на децата и техните семейства;

Й. като има предвид, че подемът на авторитарните и популистки движения на световно равнище крие заплаха за ценностите и принципите, на които се основава Съюзът;

К. като има предвид, че нелибералните режими се отдалечават все повече от посоката на зрелите демокрации и западните демократични стандарти, което ги стабилизира на позиции, водещи до постоянни и умишлени нарушения на правата на човека; като има предвид, че тези нелиберални режими ограничават основните права и свободи и по този начин създават невярно впечатление за легитимност на избори, които не могат да се считат за свободни, справедливи или прозрачни;

Л. като има предвид, че извънредните ситуации, свързани с околната среда, включително изменението на климата и обезлесяването, са резултат от действия на човека и водят до нарушения на правата на човека не само за хората, които са пряко засегнати, но и за човечеството като цяло; като има предвид, че е важно да се признае връзката между правата на човека и опазването на околната среда; като има предвид, че осигуряването на достъп до вода е от съществено значение, когато става въпрос за предотвратяване на напрежението в определени региони;

М. като има предвид, че по-тясната съгласуваност между вътрешните и външните политики на ЕС, както и между външните политики на ЕС, представлява задължително изискване за успешната и ефективна политика на ЕС в областта на правата на човека; като има предвид, че политиките в подкрепа на правата на човека, демокрацията, принципите на правовата държава и борбата с безнаказаността следва да се интегрират във всички други политики на ЕС с външно измерение, като политиките в областта на развитието, миграцията, сигурността, борбата с тероризма, правата на жените и равенството между половете, политиката за разширяване и политиката за търговия; като има предвид, че по-голямата съгласуваност следва да даде възможност на ЕС да реагира по-бързо на ранен етап на нарушенията на правата на човека и да бъде по-активен и надежден участник в областта на правата на човека в световен мащаб;

Н. като има предвид, че пълното зачитане на правата на човека и европейските стандарти от страна на държавите — партньори на ЕС, и в съседните на ЕС държави, включително при управлението на бежанската криза и при справянето с миграцията, е един от ключовите приоритети на Европейския съюз; като има предвид, че положението с правата на човека, засегнато от пандемията от COVID-19, буди безпокойство в съседни държави, които трябва да предприемат подходящи мерки в тази връзка и да работят заедно със съответните им граждански общества, включващи и проевропейски и демократично ориентирани хора;

О. като има предвид, че забраните за пътуване, целящи да попречат на защитници на правата на човека да участват в международни събития, бяха използвани от все по-голям брой държави, особено в Азия, Близкия изток, Африка и Латинска Америка;

***Права на човека и демокрация: общи тенденции и основни предизвикателства***

1. приветства начина, по който реагираха във връзка с пандемията от COVID-19 онези държави членки, които определиха правото на живот и на здраве за свой основен приоритет; подчертава, че в същото време е от решаващо значение да се гарантира, че хората имат подходящ стандарт на живот; подчертава, че всички мерки в отговор на пандемията трябва да се основават и да зачитат правата на човека и принципите на недискриминация и да гарантират напредъка по отношение на ЦУР;

2. подчертава необходимостта да се гарантира пълното зачитане на правата на човека и придържането към принципа, че правата на човека са всеобщи и неприкосновени, неделими, взаимозависими и взаимосвързани, и да се осъжда всеки опит за подценяването им;

3. изразява много сериозна загриженост относно отстъплението по отношение на демократичните стандарти и стандартите в областта на правата на човека и относно упражняването на основните свободи, наблюдавано в някои държави вследствие на кризата; счита, че това отстъпление се дължи предимно на възхода на авторитаризма, както и на опустошителните икономически и социални последици от кризата и използването им като претекст за манипулиране на държавни институции и избирателни графици, за потискане на действията на защитниците на правата на човека, по-конкретно на защитниците на малцинствата, на политическите опоненти, медиите или представителите на гражданското общество, както и за ограничаване на основните свободи и правата на човека, включително на правата на лица от групи, изложени на дискриминация, като религиозни и верски малцинства и ЛГБТИ лица, за цели, които не са свързани с пандемията; подчертава в тази връзка увеличаването на изказванията, подбуждащи към омраза, основани на раса, етническа принадлежност, религия или каста, дезинформация, насочването към уязвими групи, обвинени в разпространение на вируса, увеличаването на домашното и основаното на пола насилие и неравенството между половете; изразява загриженост относно случаи на дискриминация при разпределянето на помощ, свързана с пандемията от COVID-19; отхвърля всеки отказ да се предостави помощ при каквито и да било обстоятелства, включително въз основа на религия; подчертава също така със загриженост използването, в нарушение на правата на човека, на цифровите технологии с цел ограничаване на пандемията чрез проследяване на гражданите и извличане на личните им данни;

4. потвърждава, че държавите трябва да се въздържат от използване на пандемията от COVID-19 за консолидиране на авторитарна власт, за отслабване на демокрацията и принципите на правовата държава или за погазване на правата на човека; изразява дълбоката си загриженост във връзка с изострянето на мерките, предприети от авторитарните режими, насочени към потушаване на несъгласието и намаляване на възможностите за действие на гражданското общество; отбелязва значението на гражданското общество, чието съществуване дава възможност за гъвкави, своевременни и ефективни реакции срещу режимите, които нарушават международното право, правата на човека и демокрацията; изразява загриженост относно факта, че извънредните мерки, свързани с COVID-19, често не са обвързани с ясни задължения за отмяната им след приключване на кризата;

5. припомня, че всеобщият достъп до здравеопазване е право на човека и подкрепя всеки напредък към всеобщо здравно осигуряване, който е от съществено значение за устойчивото развитие; приветства глобалната реакция на Европейския съюз в отговор на пандемията от COVID-19 въз основа на подхода „Екип Европа“, с който се поставя акцент върху изразяването на солидарност и предлагането на материална помощ за партньорите, по-специално за най-уязвимите и най-засегнатите държави;

6. отбелязва със загриженост недостатъците в много държави на системата на здравеопазването, които подкопават правото на хората на физическо и психическо здраве и на лечение, както и недостатъците на профилактичните действия за избягване на заразата, на водните и санитарните мерки, на информацията и на недискриминацията по отношение на достъпа и правата; приветства изявлението на Комисията, че следва да се осигурят ваксини срещу вируса COVID-19 в световен мащаб и че ЕС ще положи всички усилия за тази цел;

7. припомня, че в контекста на пандемията от COVID-19 държавите трябва да гарантират, че техните реакции включват съобразен с равенството между половете и междусекторен подход, за да се гарантират правата на всички жени и момичета да живеят без дискриминация и насилие, както и правото им на достъп до услуги в областта на сексуалното и репродуктивното здраве, от които се нуждаят;

8. припомня, че пандемията доведе също така до намаляване на мониторинга и документирането на нарушения на правата на човека в световен мащаб; подкрепя международните усилия за оценка на различаващите се национални реакции на пандемията по отношение на ограниченията на политическите, социалните и икономическите свободи и за работа по създаването на съвместна рамка, основана на човешките права, която да дава информация за бъдещи реакции на здравни кризи; приветства в този контекст развитието на Глобалния мониторинг от страна на Комисията и Международния институт за демокрация и електорална помощ (IDEA);

9. остро осъжда многобройните случаи на дискриминация, нетърпимост, преследване и убийства, свързани с раса, етническа принадлежност, националност, социална класа, увреждане, каста, религия, убеждения, език, възраст, пол, сексуална ориентация, полова идентичност, изразяване на половата принадлежност и полови характеристики, които продължават да съществуват в много държави и общества; изразява съжаление във връзка със стигматизирането на лица или общности чрез изявления и действия, в които липсва толерантност и които са изпълнени с омраза; счита, че широкото разпространение на расизма, антисемитизма и ксенофобията в много страни е неприемливо; настоява правителствата по света ясно да осъждат и възприемат подход на нулева толерантност към расизма и дискриминацията;

10. подчертава огромната и увеличаваща се заплаха за правата на човека поради факта, че изменението на климата, разрушаването на околната среда и загубата на биологично разнообразие водят до лишаване на хората от основното право на живот вследствие по-специално на увеличаването на глада по света, икономическите и социални неравенства, ограниченията на достъпа до вода, както и допълнителните смъртни случаи вследствие на недохранване и увеличаването на разпространението на болести; подчертава, че изменението на климата подкопава също така упражняването на други права на човека, включително правото на продоволствена сигурност, безопасна питейна вода и канализация, здравеопазване, адекватна жилищна политика, самоопределение, работа и развитие; освен това обръща внимание на рисковете за мира и сигурността, свързани с изменението на климата, тъй като продоволствената несигурност и недостигът на вода могат да доведат до конкуренция за природните ресурси, а след това до нестабилност и конфликти във и между държави; обръща специално внимание на връзката между експлоатацията на природни ресурси и прякото или непряко финансиране на конфликти, войни и насилие, включително от страна на някои участници от частния сектор; подчертава, че най-слабо развитите страни са най-уязвими към изменението на климата, тъй като за тях е най-трудно да устоят на опустошителното му въздействие, въпреки че произвеждат по-малко парникови газове от по-богатите държави, които е по-малко вероятно да бъдат засегнати от изменението на климата;

11. заявява, че утвърждаването и защитата на правата на човека и действията в областта на климата и околната среда са взаимосвързани, тъй като в частност международното право в областта на правата на човека предоставя достъп до правни средства за защита и за обезщетения за вредите, причинени от изменението на климата, прилагане на мерки за борба с изменението на климата и търсене на отговорност от държавите, предприятията и физическите лица за действията им в отговор на изменението на климата, и действия, които допринасят за допълнителното увреждане на околната среда;

12. подчертава, че биологичното разнообразие и правата на човека са взаимосвързани и взаимозависими, и припомня задълженията на държавите по отношение на правата на човека за опазване на биологичното разнообразие, от което тези права зависят, включително като се предвиди участието на гражданите в решенията, свързани с биологичното разнообразие, и като се осигури достъп до ефективни правни мерки за защита в случаите на загуба и влошаване на биологичното разнообразие; изразява подкрепата си за създаването на нова нормативна уредба на международно равнище по отношение на престъпленията срещу околната среда; в тази връзка насърчава ЕС и държавите членки да подкрепят признаването на екоцида като международно престъпление съгласно Римския статут на Международния наказателен съд (МНС);

**Сряда, 20 януари 2021 г.**

13. подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на помощта за лицата, разселени в резултат на изменението на климата и околната среда; счита, че е важно да се работи на международно равнище за определяне на понятието „лица, разселени по екологични причини“ в рамките на Организацията на обединените нации с оглед на създаването на международна правна рамка и приемането на общ подход за защита на лицата, принудени да напуснат мястото, където живеят; потвърждава, че последиците от изменението на климата върху околната среда може да задълбочат принудителното разселване и поради това подчертава необходимостта от бързо прилагане на политиките за намаляване на последиците от изменението на климата в съответствие с Парижкото споразумение;

14. изразява сериозна загриженост относно обезлесяването, незаконната минна дейност и производството на незаконни наркотици, по-специално в Амазония през 2019 г., като се има предвид, че горите допринасят за смекчаване на последиците от изменението на климата чрез поглъщане и съхранение на въглероден диоксид; подчертава, че коренното население често е било първата жертва на обезлесяването, което застрашава тяхното право на земя, наред с други права, и достъп до жизненоважни ресурси; подчертава в това отношение правото да се определят и установяват приоритети и стратегии за самостоятелното им развитие и за използването на техните земи, територии и други ресурси; подчертава, че безнаказаността на нарушаването на правата на коренното население е движеща сила за обезлесяването и поради това счита за изключително важна отчетността за тези нарушения; отбелязва, че незаконната експлоатация на природните ресурси може да доведе до сериозни неблагоприятни последици за социалните, икономическите, културните, гражданските и политическите права на местните общности, включително основното право на народите на самоопределение и принципа на постоянен суверенитет върху техните природни ресурси;

15. приветства нарастващия стремеж и мобилизирането на гражданите, и по-специално на по-младите поколения, за политически и обществени промени, които ще допринесат за зачитането на правата на човека, демократичното управление, равенството и социалната справедливост, по-амбициозни действия в областта на климата и по-добра защита на околната среда; подчертава появата през 2019 г. на масови протестни движения във всички региони по света, отразяващи тези стремежи, изискващи промени в институционалния и икономически ред на обществата, действия за борба с изменението на климата и действия, които подкрепят развитието на едно по-справедливо глобално общество; осъжда факта, че в много държави хората са лишени от правото на мирни демонстрации чрез правни, административни и други мерки, като например потушаване на демонстрации чрез използване на сила, тормоз и произволно задържане; подчертава, че през 2019 г. бяха арестувани стотици мирни демонстранти, много от които бяха подложени на малтретиране и произволно задържане и бяха задължени да платят тежки глоби в съдебни процеси, при които не бяха гарантирани минималните процесуални стандарти; подчертава, че е важно да се запази мирният характер на протестните действия и изразява загриженост относно някои подривни групи, които са се възползвали от възможността, предоставена от демонстрациите и изразяването на социални движения, за да осъществят плановете си чрез насилие и смущаване на ежедневния живот; призовава правителствата да не използват несъразмерна сила срещу мирни демонстранти и да търсят отговорност от всички извършители на подобни действия;

16. счита, че е от съществено значение да се предоставят политически отговори на легитимните искания на обществата, семействата и отделните личности, които да се основават на приобщаващ диалог, който води до позитивна промяна; от друга страна осъжда това, че някои правителства разпоредиха потискане на мирните движения, по-специално чрез прекомерна употреба на сила от страна на силите за сигурност с цел задушаване на несъгласните и критичните гласове;

17. подчертава, че по света системно продължават да се използват убийства, физически нападения, клевети, лишаване от свобода, смъртни заплахи, тормоз, сплашване и ограничения на свободата на изразяване срещу защитници на правата на човека, включително на правата на жените и на правата на вероизповеданията и убежденията, местни общности, групи от коренното население, защитници на околната среда и земята, неправителствени организации (НПО) и активисти на гражданското общество, лица, сигнализиращи за нередности, и журналисти; отбелязва, че защитниците на правата на жените са изправени пред специфични за пола заплахи;

18. изразява дълбока загриженост относно използването от някои държави на репресивно законодателство в областта на киберсигурността и борбата с тероризма с цел вземане на мерки срещу защитниците на правата на човека; подчертава, че съществуват политически тенденции към засилване на национализма и злоупотреба с религията с цел политическа изгода, което води до нетърпимост;

19. подчертава, че е задължение на институциите на ЕС активно да подкрепят организациите и физическите лица, ангажирани със защитата на демокрацията и правата на човека; изисква правосъдие и отчетност за всички нападения срещу защитници на правата на човека; призовава ЕС да подкрепя и закриля защитниците на правата на човека в цялото им многообразие; във връзка с това подчертава, че действията на Парламента са от голямо значение, за да бъдат чути гласовете на тези организации и лица, както и за да се окаже натиск върху органите на трети държави с цел незабавното и безусловно освобождаване на защитниците на правата на човека, задържани заради дейността си; подкрепя работата на европейските политически фондации за засилване на демократичните процеси и за насърчаване на ново поколение политически лидери в целия свят;

20. изразява сериозна загриженост във връзка с продължаващите войни и военни конфликти, както и продължителната окупация или анексиране на територии, които дават повод за тежки нарушения на международното хуманитарно право и правата на човека, по-специално геноцид, масови убийства, принудителни разселвания на цивилно население, включително на религиозни малцинства, и използване на сексуално насилие, по-специално срещу жени и деца; решително осъжда участието на диктаторски или авторитарни сили във войни чрез посредници и подчертава, че договорените политически решения са предпоставка за траен мир; изразява дълбока загриженост от повишеното международно политическо напрежение, а в някои региони на света — от засилената дейност на недържавни въоръжени групи и терористични организации и развитието на общностно насилие;

21. изразява съжаление от факта, че макар през 2020 г. ООН да чества своята седемдесет и пета годишнина, редица правителства, вдъхновени от егоцентристки настроения, предприеха действия за противопоставяне на многостранното сътрудничество и на усилията за международно сътрудничество, което да допринесе за мира, разрешаването на конфликти и защитата на правата на човека въз основа на целите и принципите на Конвенцията на ООН за правата на човека, международното право, Устава на ООН и Заключителния акт от Хелзинки; критикува непоемането от страна на демократичните държави на съвместна лидерска роля в международен план, с помощта на което да се даде съгласуван отговор на тежките нарушения на международното право в областта на правата на човека и да се обединят силите за постигане на напредък в областта на правата на човека и демокрацията и да се подкрепят международните системи, основани на правила, и настоятелно призовава ЕС и държавите членки да запълнят тази празнина в лидерството;

22. изразява съжаление от тежкото положение на мигрантите и бежанците по света, и по-специално на разселените жени, деца, хора с увреждания и хронични заболявания, хора с различна сексуална ориентация и хора, принадлежащи към преследвани етнически, религиозни и верски малцинства, които са сред най-уязвимите; отбелязва, че броят на международните мигранти през 2019 г. се изчислява на почти 272 милиона души ([5]), което се равнява на 3,5 % от световното население, от които над 20 милиона са бежанци ([6]), и че през последните две години се случиха мащабни събития, свързани с разселването и миграцията; отбелязва увеличаването на броя на лицата, търсещи убежище през 2019 г., които кандидатстват за международна закрила в държавите — членки на ЕС-27 ([7]), в резултат на репресивни практики и нарушения на правата на човека от страна, наред с другото, на диктатури, които незаконно са завзели политическата власт; осъжда политическите мерки, които накърняват човешките права на мигрантите и бежанците и излагат на риск тяхната безопасност и живот; категорично осъжда случаите на дискриминация, нетолерантност, преследване и убийства, свързани с миграцията или статута на бежанец; отхвърля отрицателната тенденция към тормоз и криминализиране на работата на лицата, които защитават човешките права на мигрантите и бежанците и им предоставят помощ;

23. приветства факта, че усилията за постигане на напредък по отношение на правата на жените и момичетата са придобили още по-голямо значение в световен мащаб; отбелязва обаче, че все още няма държава в света, която да е постигнала равенство между половете;

24. подчертава, че насилието, основано на пола, в това число убийствата на жени и дискриминацията, продължават да са широко разпространени във всеки регион на света, включително в ЕС, което се дължи на неравенство между половете, неравноправни норми, свързани с пола, и динамика на силите, културни практики, като например дискриминация, основана на кастов признак, или отдавна установени дискриминационни правни системи, както и на пропаганда и действия по дезинформация, които подкопават правата на жените; осъжда експлоатацията на жените чрез трафик на хора и всички форми на насилие, основано на пола, включително сексуално, физическо и психологическо насилие, които са сред най-разпространените и системни нарушения на правата на човека;

25. подчертава освен това използването на сексуално насилие срещу жени поради техните убеждения, религия, философска или сексуална ориентация или гражданска дейност в защита на правата на човека; подчертава, че жените и момичетата от етнически, религиозни малцинства и малцинства по убеждения са двойно по-уязвими на насилие и дискриминация, основани на пола; припомня, че насилието срещу лесбийки и бисексуални жени под формата на „поправително изнасилване“ продължава да бъде системен проблем в някои държави поради социалното стигматизиране и дискриминационните правни системи;

26. осъжда продължаващото отстъпление по отношение на равенството между половете и правата на жените, включително всички опити да се отстъпва от съществуващите права и защити в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права, както и от законодателството, политиките и практиките, които продължават да отричат или ограничават тези права в много държави по света; в този смисъл осъжда отказа на достъп до финансово достъпно, висококачествено и широкообхватно сексуално образование, семейно планиране, съвременни противозачатъчни средства, безопасни и законни аборти и майчини грижи, както и злоупотребите и лошото отношение към жени в родилните домове, структурите за проследяване на бременност и за следродилни грижи, както и принудителните практики по отношение на сексуалното

([5]) Доклад за световната миграция за 2020 г. — Международна организация по миграция (https://publications.iom.int/system/files/pdf/wmr_2020.pdf).

([6]) Съгласно данни, публикувани от ВКБООН (https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=fd4J).

([7]) Статистически данни за предоставянето на убежище — Евростат (https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics).

и репродуктивното здраве, които не зачитат свободното и информирано съгласие на жените; подчертава необходимостта от защита на родителите в уязвимо положение, по-специално самотните родители и тези с големи семейства, за да им се помогне да избегнат бедността и социалното изключване; посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на родителите да продължат своето професионално развитие;

27. подчертава необходимостта от защита на майките в уязвимо положение, по-специално самотните майки, за да се избегне бедност и социално изключване; посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на майките да продължат своето професионално развитие;

28. осъжда също така правителствата по света, които се противопоставят на исканията на жените за равни права или подстрекават негативни реакции в това отношение; подчертава важната роля, която жените играят чрез своята дейност в политическите и социалните движения, и изразява съжаление във връзка с високата цена, която трябва да плащат, като стават жертва на насилие, причинено от тежки репресии и война, както и на сексуална експлоатация по време на въоръжени конфликти;

29. изразява дълбока загриженост във връзка с продължаващите тежки нарушения в световен мащаб на правата на децата, които се извършват и през 2019 г. — годината на 30-ата годишнина на КООНПД, а именно детски труд, ранни и принудителни бракове, трафик и експлоатация на деца, включително за сексуални цели, мобилизиране и записване за военна служба на деца във въоръжени групи, използване на деца войници във въоръжени конфликти, сексуално насилие над деца, проституция, раздяла на семейства и задържане на деца, включително по имиграционни причини, както и предизвикателствата, пред които се изправят момичетата по отношение на сексуалното и основано на пола насилие, ненавременната бременност, заразяване с ХИВ и отпадане от училище; счита за много жалко, че в контекста на пандемията много деца и младежи е трябвало да напуснат училище и да започнат работа, за да посрещнат основните си нужди и да подпомогнат своите домакинства; подчертава, че това нежелано развитие представлява отстъпление по отношение на училищното образование на децата;

30. изразява дълбоко съжаление и осъжда терористичните атаки и бомбените атентати от първата половина на 2019 г., насочени срещу вярващи и техните места за поклонение, които трябва да бъдат запазени и защитавани; изразява тревога, че тези ужасяващи актове съвпаднаха с кампании, подбуждащи към омраза и провеждани от определени политически лидери и терористични групи, които имат за цел да премахнат или ограничат правото на свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията; настоятелно призовава държавите да утвърждават свободата на мисълта, съзнанието, религията и убежденията и да защитават уязвимите религиозни малцинства и малцинствата по убеждения, като предприемат своевременни действия срещу извършителите на насилие или подбуждане към омраза;

***Утвърждаване и защита на демокрацията и правата на човека — в основата на външната политика на ЕС***

31. припомня, че Съюзът се основава на ценностите на зачитане на човешкото достойнство, на свободата, демокрацията, равенството, солидарността, правовата държава, както и на зачитането на правата на човека, както се посочва в член 2 от ДЕС; подчертава, че утвърждаването на тези ценности във външен план, насърчаването на демокрацията, правовата държава, универсалността и неделимостта на правата на човека, както и зачитането на принципите на Устава на Организацията на обединените нации и международното право са в основата на общата външна политика и политика на сигурност на ЕС, в съответствие с член 21 от ДЕС и стратегическия интерес на Съюза, и следва да бъдат отразени по ефективен и последователен начин във всички области на отношенията на Съюза с държави, които не са членки на ЕС;

32. подчертава значението на усилията на Европейската служба за външна дейност (ЕСВД) и на Комисията да се противопоставят и да реагират по надежден и категоричен начин на нарушенията на правата на човека, където и да възникват те, включително в близките държави партньори, и непрекъснато да повишават осведомеността и познанията на служителите на ЕС и неговите държави членки по отношение на правата на човека и равенството между половете; припомня, че ефективното участие и пълноценният диалог с гражданското общество са основен елемент на успешната политика в областта на правата на човека; призовава всички делегации на ЕС и техните съответни координационни центрове за правата на човека да спазват последователно задължението си да се срещат със защитници на правата на човека, включително с жени правозащитници и с членове на гражданското общество, да посещават задържани активисти, членове на демократичното дисидентско общество и защитници на правата на човека, да следят техните съдебни процеси и да се застъпват за тяхната закрила на място; призовава също така делегациите на ЕС да улесняват подобни действия, когато те биват предприемани от членове на ЕП при посещения в рамките на официални командировки на Европейския парламент; подчертава, че е важно да се разгледат не само последиците, но и първопричините за нарушенията на правата на човека;

*Работа на ЕС на многостранно равнище*

33. настоятелно призовава ЕС и държавите членки да разработят ясна стратегия за борба с нарастващия брой оттегляния и отстъпления на държави от международната рамка за правата на човека в съответствие със заявените ангажименти за многостранен подход в плана за действие относно правата на човека и демокрацията, както и опитите на международно равнище за подкопаване на понятието „права на човека“, установено във ВДПЧООН; подчертава своето становище, че международното право в областта на правата на човека и обещанието за постигане на ЦУР до 2030 г. следва да продължат да бъдат от първостепенно значение; препоръчва ЕС да продължи да полага усилия, като работи заедно с държавите и заинтересованите страни, независимо дали споделят същите ценности като ЕС, с цел запазване или развиване на международните стандарти в областта на правата на човека в съответствие с член 21 от ДЕС;

34. призовава държавите членки да направят външната политика и политиката на сигурност на ЕС по-ефективна, като използват правилото за гласуване с квалифицирано мнозинство в Съвета, особено по въпроси, свързани с правата на човека, и по-конкретно такива, които попадат в обхвата на плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията, и за приемането на санкции; призовава държавите членки да заемат единна, категорична позиция на ЕС в рамките на многостранните форуми и да действат съгласувано, когато се изправят пред кризи, подлагащи на изпитание основните ценности и интереси на Европейския съюз, тъй като това е единственият начин Съюзът да играе водеща роля на международната сцена и да използва своето влияние, за да доведе до положителни промени и да отговори по-координирано на глобалните предизвикателства, най-вече утвърждаването и защитата на правата на човека, както и свързаните с околната среда и климата предизвикателства;

35. отново заявява, че ЕС ще бъде признат за надежден и ефективен на световната сцена само ако основните му ценности, по-специално тези за зачитане на свободата, демокрацията, правата на човека, принципите на правовата държава и равенството, са надеждни във външен план, а това ще бъде възможно само ако ЕС гарантира вътрешната и външната съгласуваност на своите политики по тези въпроси; призовава ЕС и неговите държави членки да дадат пример, стриктно да отстояват правата на човека, да гарантират последователност при защитата и спазването на неговите ценности и да гарантират благоприятна среда за гражданско общество;

36. изразява съжаление от факта, че авторитарните режими злоупотребяват с многостранни институции, като се стремят да неутрализират многостранните институции и механизми в областта на правата на човека по отношение на възможността, с която разполагат, да подвеждат под отговорност държави за нарушения на правата на човека; призовава ЕС и неговите държави членки да работят съвместно с единомислещи демократични съюзници в подкрепа на реформата на многостранните институции, така че те да станат по-устойчиви на негативното влияние на авторитарните режими; изразява съжаление и от факта, че местата в Съвета на ООН по правата на човека често са заемани от държави с доказан опит в тежки нарушения на тези права, и призовава държавите — членки на ЕС да бъдат изключително предпазливи по отношение на начините си на гласуване и да избягват да подкрепят държави, които кандидатстват за членове на Съвета на ООН по правата на човека, като същевременно явно нарушават същите тези права;

37. счита, че диалозите за правата на човека с държави извън ЕС може да са полезен инструмент за двустранен ангажимент за насърчаване и защита на правата на човека, ако се провеждат по ориентиран към резултатите начин и редовно се преразглеждат; припомня, че в насоките на ЕС относно диалозите за правата на човека се посочват редица критерии за започване на диалог, включително „степента, до която правителството има воля да подобри положението, степента на ангажираност, показана от правителството по отношение на международните конвенции за правата на човека, готовността на правителството да си сътрудничи с процедурите и механизмите за правата на човека на Организацията на обединените нации, както и отношението на правителството към гражданското общество“; призовава ЕСВД да извършва редовна оценка на всеки диалог, както е предвидено в насоките на ЕС; настоятелно подчертава значението на изнасянето на отделни случаи в контекста на диалозите за правата на човека и на гарантирането на адекватни последващи действия и прозрачност по тях;

*Специален представител на ЕС за правата на човека*

38. приветства назначаването на 28 февруари 2019 г. на Иймън Гилмор за специален представител на ЕС за правата на човека (СПЕС); потвърждава, че назначаването на СПЕС не следва да подлежи на предварително изслушване в Парламента; насърчава специалния представител на ЕС да полага дипломатически усилия за повишаване на ефективността на политиката на ЕС в областта на правата на човека, да консолидира международните съюзи за утвърждаване на програмата в областта на правата на човека и да убеди партньорите от цял свят да приемат и прилагат политики, които да следват най-високите стандарти за демокрация, права на човека, принципи на правовата държава и добро управление, както и международното право и норми, по-специално международното хуманитарно право и международното наказателно правосъдие; препоръчва освен това СПЕС да удвои усилията си за гарантиране на вътрешната съгласуваност в ЕС при определянето и прилагането на външната политика на ЕС в областта на правата на човека; настоява неговите редовни доклади до Съвета да бъдат споделяни и с Парламента; призовава ЕС да повиши видимостта на СПЕС и прозрачността на неговите дейности и мисии, включително

чрез специален раздел в интернет сайта на СПЕС, да направи тази длъжност постоянна, с подходящи ресурси и възможност да докладва за постиженията при посещения в трети държави, както и да разпространява позицията на ЕС по свързани с правата на човека въпроси като част от цялостната реформа на длъжността СПЕС;

*Международни споразумения*

39. повтаря своя призив клаузи за правата на човека системно да бъдат включвани във всички международни споразумения, по-конкретно отнасящите се до търговията и сдружаването между ЕС и държави, които не са членки на ЕС, и да бъдат надлежно прилагани и наблюдавани, включително чрез измерими критерии и редовни оценки на въздействието, с участието на Парламента и на гражданското общество; подчертава, че тези клаузи следва да предвиждат механизми за гарантиране на тяхното ефективно прилагане, както и процедури, в които се определят ясни и убедителни последици в случай на нарушаване на споразуменията, включително временно спиране на прилагането му или, като крайна мярка, оттеглянето на ЕС от споразуменията; призовава за по-добра координация и комуникация между специализираните участници, които отговарят за съответните области на политиката, като тези на търговията и правата на човека, с цел по-ефикасно интегриране в търговската и инвестиционната политика на аспектите, свързани с правата на човека; настоятелно призовава за установяването на механизми за независим мониторинг на правата на човека във връзка с търговските и чуждестранните инвестиционни споразумения, както и за независим механизъм за подаване на жалби, така че тези механизми да предоставят на засегнатите граждани и на местните заинтересовани лица ефективно право на защита;

40. подчертава, че утвърждаването и защитата на демокрацията и правата на човека в трети държави може да бъде ефективно постигнато чрез обвързаност с условия при икономическите и политическите стимули на ЕС, като например достъп до финансиране от ЕС, предоставяне на Обща система за преференции (ОСП) и на допълнителни митнически облекчения и предоставяне на отмяна на шенгенския визов режим от ЕС; в този контекст припомня, че съгласно Регламент (ЕС) 2018/1806 Комисията следва да наблюдава и докладва редовно на Парламента, в т.ч. по въпроси, свързани с положението с правата на човека в третите държави, които са бенефициери на отмяна на визовия режим, и следва да спре освобождаването от изискване за виза в случай на нарушения в съответната държава;

*Инструмент за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество*

41. призовава за изпълнението и предвижданото на подходящ бюджет за дейности и подкрепа за насърчаване и защита на демокрацията и правата на човека по линия на Инструмента за съседство, сътрудничество за развитие и международно сътрудничество (ИССРМС), които да отговарят на равнището на ангажиментите и амбициите на Съюза;

42. призовава Комисията да наблюдава и да включи като част от годишния си доклад относно постигането на целите на ИССРМС глава относно зачитането на правата на човека и спазването на член 8 — Общи принципи на инструмента от страните партньори, които се ползват от нейното финансиране; призовава Комисията да предложи подходящи мерки, включително преустановяване на финансирането от ЕС за държавните участници и пренасочване на помощта към гражданското общество, в случай на сериозно нарушаване на правата на човека или на принципите на ИССРМС от страна на бенефициерите; призовава за по-голяма прозрачност по отношение на разпоредбите, свързани с правата на човека, във финансовите споразумения, и за изясняване на механизма и критериите за прекратяване на действието на подобни споразумения в случай на нарушаване на правата на човека, демократичните принципи и принципите на правовата държава и при тежки случаи на корупция; призовава Комисията да се въздържа стриктно от използването на бюджетна подкрепа за правителства на трети държави като оперативно условие в държавите, в които се наблюдават широкоразпространени нарушения на правата на човека и репресии срещу защитниците на правата на човека;

43. призовава ЕС да обърне особено внимание на оценката и предотвратяването на всяко нарушение, свързано със собствените политики, проекти и финансиране на Съюза в трети държави, включително чрез създаване на механизъм за подаване на жалби за лица или групи, чиито права биха били нарушени от дейностите на ЕС в тези държави;

44. приветства неоценимата помощ, предоставена на организациите на гражданското общество навсякъде по света в рамките на Европейския инструмент за демокрация и права на човека, който продължава да бъде водещият инструмент на Европейския съюз при прилагането на външната му политика в областта на правата на човека; призовава за по-нататъшно засилване на финансирането на гражданското общество и правата на човека в рамките на глобалния инструмент приемник;

45. призовава Комисията да създаде, в сътрудничество с ЕСВД, рамка за годишно отчитане от страна на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) относно нейните операции извън ЕС, що се отнася до спазването на общите принципи, ръководещи външната дейност на Съюза, както е посочено в член 21 от ДЕС и стратегическата рамка и плана за действие на ЕС относно правата на човека; настоятелно призовава Комисията да гарантира, че проектите, подкрепени от ЕИБ, съответстват на политиката на ЕС и на ангажиментите в областта на правата на човека, и че съществуват механизми за отчетност за физическите лица, за да могат да докладват за случаи на нарушения, свързани с дейностите на ЕИБ; призовава ЕИБ да продължи да работи за прерастването на своята политика относно социалните стандарти в политика за правата на човека в областта на банковата дейност; призовава за включването на показателите за правата на човека в изготвяните от нея оценки на проектите;

*План за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията*

46. приветства приемането на плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света за периода 2020 — 2024 г.; изразява разочарованието си от факта, че ЕСВД не обърна дължимото внимание на предложението на Парламента и на неговата подкомисия по правата на човека да допринесе активно за подготовката на този план в дух на добро междуинституционално сътрудничество;

47. призовава ЕСВД и Комисията да провеждат редовни консултации с гражданското общество и да участват в структуриран и редовен диалог с компетентните органи на Парламента относно изпълнението на новия план за действие, за да се даде възможност на Парламента да играе своята роля в дейностите по плана за действие, по-специално чрез парламентарна дипломация, и да изпълнява ефективно своята роля по упражняването на контрол; препоръчва да бъде създаден набор от референтни показатели и от показатели за напредъка с цел ефективно наблюдение на изпълнението на плана за действие; призовава ЕСВД да докладва за напредъка, постигнат по отношение на целите на плана за действие спрямо посочените показатели; изисква ЕСВД да проследява редовно резолюциите и разискванията на Парламента, които имат отношение към изпълнението на плана за действие; настоява държавите членки да поемат отговорност за плана за действие и да допринесат за годишния доклад относно неговото изпълнение, като докладват за своите собствени дейности, извършени в рамките на този стратегически документ;

***Отговор на глобалните предизвикателства в областта на правата на човека и демокрацията***

*Демократично управление и осигуряване на пространство за гражданското общество*

48. застъпва становището, че демократичното управление и принципите на правовата държава са подложени на атака в световен мащаб поради съчетание от фактори, включващи възход на авторитаризма и популизма, увеличаване на неравенствата и бедността, натиск върху гражданското общество, разпространение на фалшиви новини, дезинформация, киберзаплахи и хибридна война, политическа намеса и кампании, водени от външни участници, загуба на доверие в публичните органи, поляризиране на обществата и отслабване на колективните организации, защитаващи обществения интерес; подчертава също така, че атаките срещу свободата на медиите и опитите за манипулиране на обществения дебат чрез разпространяване на фалшиви новини в социалните медии никога досега не са били толкова чести и толкова силни; изразява загриженост, че авторитарните практики, като например стигматизирането на представители на гражданското общество като „чуждестранни агенти“, се възпроизвеждат и разпространяват в световен мащаб;

49. призовава ЕС и неговите държави членки да продължат да работят по укрепването на демократични институции и прозрачни и надеждни изборни процеси в целия свят, да насърчават и стимулират демократични дебати, да водят борбата с неравенствата, да гарантират работата на организациите на гражданското общество, да подкрепят диалога между различните прослойки на обществото, да водят борба с корупцията и безнаказаността и да укрепват независимостта и безпристрастността на съдебната власт и на механизма за отчетност; призовава ЕС допълнително да повиши усилията си за наблюдение на избори и за по-тясно сътрудничество с международните организации, особено с тези от специално значение като Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа;

50. подчертава, че корупцията и нарушенията на правата на човека са неразривно свързани; призовава ЕС да включи борбата с корупцията в своята програма в областта на правата на човека; отново изтъква задължението на ЕС да защитава организациите за борба с корупцията, разследващите журналисти и лицата, подаващи сигнали за нередности, които работят за разкриването на корупция и измами;

*Действия в областта на климата и права на човека*

51. заявява, че насърчаването и защитата на правата на човека и действията в областта на климата и околната среда са взаимосвързани, тъй като в частност международното право в областта на правата на човека предвижда правни средства за обезщетения за вредите, причинени от изменението на климата, прилагане на мерки за борба с изменението на климата и търсене на отговорност от държавите, в частност най-замърсяващите, предприятията и лицата, вземащи решения, за действията им в отговор на изменението на климата;

52. подкрепя приобщаващ и основан на правата подход за засилване на действията в областта на климата, който гарантира участието на обществеността и достъпа до правосъдие в процеса на вземане, прилагане и преразглеждане на политическите решения, свързани с изменението на климата и последиците от него; потвърждава, че борбата с изменението на климата върви ръка за ръка с подкрепата и защитата на тези, които защитават планетата и нейните природни ресурси, включително защитниците на земята и околната среда и коренното население;

*Подход на ЕС към конфликтите, отчетността във връзка с нарушенията на правата на човека и борбата с безнаказаността*

53. подчертава сложния характер на съвременните конфликти, които често се развиват на национално или регионално равнище, понякога под формата на хибридни или кибератаки, включват много страни, включително терористични организации и недържавни участници, и имат катастрофални хуманитарни последици, по-конкретно поради трудността да се разграничат бойците от цивилните граждани; призовава ЕС да засили действията си в отговор на конфликтите, като

предприема мерки във връзка с първопричините за тях, инвестира в усилията за предотвратяване на конфликти и в посредничеството, търси и поддържа пространство за намиране на политически решения, изгражда съюзи с единомислещи държави и регионални организации, предоставя допълнителна финансова и техническа подкрепа и персонал за мироопазващи граждански мисии и военни операции и насърчава инициативи за изграждане на доверие между воюващите страни; призовава също така ЕС да гарантира интегрирането на перспективата за равенство между половете в рамките на тези усилия, като увеличи ролята на жените и младите хора в предотвратяването и разрешаването на конфликти, както и в операциите за поддържане на мира, за предоставяне на хуманитарна помощ и за възстановяване след конфликти, правосъдието в условията на преход и поощряването на правата на човека и демократичните реформи; призовава също така ЕС да предприеме мерки във връзка с трафика на хора и сексуалното и основаното на пола насилие и да гарантира устойчив достъп до основни и животоспасяващи здравни услуги; настоява, че е важно да се гарантира съгласуваността на политиката на ЕС по отношение на ситуации на окупация или анексиране на територия; припомня, че международното хуманитарно право следва да направлява политиката на ЕС по отношение на всички подобни ситуации, включително в случаи на продължителна окупация;

54. призовава всички правителства да предоставят безпрепятствен достъп до всички свои територии за международните наблюдатели, включително за специалния представител на ЕС, върховния комисар на ООН по правата на човека и специалните процедури на ООН; подчертава значението на осигуряването на безпрепятствен достъп на ключовите международни хуманитарни организации и международни наблюдатели до районите, засегнати от текущи конфликти и военна агресия;

55. призовава държавите членки да спазват стриктно разпоредбите на член 7 от Договора на ООН за търговията с оръжие относно износа и оценката на износа и Общата позиция на ЕС относно износа на оръжие, като отказват всякакво прехвърляне на оръжие и оборудване за наблюдение, което би довело до риск от това, държавни или недържавни вносители да извършат или да улеснят извършването на нарушения на правата на човека или на международното хуманитарно право, включително в контекста на Европейския механизъм за подкрепа на мира;

56. призовава държавите членки да създадат стълб за правата на човека в рамките на Европейския механизъм за подкрепа на мира, който да съдържа, наред с другото, целта за овластяване и подкрепа на гражданското общество, включително чрез програми със средства, специално предназначени за подкрепа на защитниците на правата на човека като участници в изграждането на мира; призовава държавите членки да разгледат възможността за включване на задължителни гаранции за правата на човека и оценки на въздействието в бъдещия Европейски механизъм за подкрепа на мира, включително спазване на строга политическа рамка за надлежна проверка на правата на човека в областта на отбраната и сигурността, вдъхновена от политиката на ООН за надлежна проверка на правата на човека;

57. потвърждава категоричната си подкрепа за МНС и призовава държавите — страни по Римския статут, да предоставят на МНС адекватни финансови ресурси, за да може той да изпълнява задачите си в рамките на своя мандат; призовава МНС да продължи своята работа безпристрастно и независимо; призовава ЕС и неговите държави членки да насърчат всички членове на ООН да ратифицират и прилагат Римския статут; призовава страните, подписали Римския статут, да си сътрудничат с МНС; счита, че нападенията срещу МНС са повод за дълбоко съжаление и накрая осъжда индивидуалните санкции, наложени на негови служители, и по-специално тези срещу главния прокурор на МНС, които са неприемливи; призовава държавите — страни по конвенцията, да предприемат конкретни действия за премахване на тези санкции и да подкрепят засегнатите от тях; подчертава, че МНС е единствената международна институция, която има способността да води наказателно преследване по някои от най-ужасяващите престъпления в света и да защитава жертви, които не разполагат с друга инстанция за защита; признава дейността на независимата експертна група по преразглеждането, натоварена със задачата да определи областите за реформи, и призовава МНС да предприеме всички необходими мерки за подобряване на своите резултати, ефективност и положително въздействие, по-специално върху общностите и жертвите, засегнатите от неговата работа; призовава ЕС и държавите членки да продължат да защитават независимостта и безпристрастността на МНС срещу атаки, които имат за цел да възпрепятстват функционирането на международното наказателно правосъдие; призовава Комисията и ЕСВД да проучат начини и да представят нови инструменти, с цел да се направи принос в борбата с международните престъпления, да се помогне на жертвите на нарушения на международното право в областта на правата на човека и на международното хуманитарно право да получат достъп до международно правосъдие и правна защита и обезщетение, в т. ч. чрез изграждане на капацитета на държавите членки и на държавите извън ЕС да прилагат принципа на универсална юрисдикция в националните си правни системи;

58. отново призовава заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност (ЗП/ВП) да назначи специален представител на ЕС по международно хуманитарно право и международно правосъдие с мандат да насърчава, интегрира и представлява ангажимента на ЕС за борба с безнаказаността;

59. призовава държавите членки и Мрежата на ЕС по въпросите на геноцида да подкрепят разследващия екип на ООН при събирането, запазването и съхранението на доказателства за престъпления, които се извършват понастоящем или които са извършени наскоро, така че тези доказателства да не бъдат изгубени;

60. посочва, че е необходимо да се гарантира правосъдие за всички жертви на нарушения на международното право в областта на правата на човека и международното хуманитарно право и с оглед на всички продължаващи въоръжени конфликти призовава за незабавно прекратяване на военните действия; подчертава, че международната общност носи отговорност за прекратяване на безнаказаността и на грубите нарушения, извършвани в някои държави;

61. изразява дълбока загриженост във връзка с използването на изтезания под формата на сексуално и основано на пола насилие като средство за водене на война; подчертава, че сексуалните престъпления и основаното на пола насилие се считат съгласно Римския статут за военни престъпления, престъпления срещу човечеството или деяния, съставляващи геноцид или изтезания; призовава за съгласувани действия за прекратяване на използването на сексуалното насилие като средство за водене на война; приветства Резолюция 2467 на Съвета за сигурност на ООН относно свързаното с конфликти сексуално насилие и всички свързани с това резолюции на Съвета за сигурност на ООН, като се започне от Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН относно жените, мира и сигурността, в която се потвърждава ангажиментът на Съвета за сигурност на ООН за предотвратяване на използването на сексуално насилие като тактическо средство за водене на война и тероризъм чрез използването на всички средства, с които разполага, включително санкции и други целенасочени мерки срещу извършителите; подчертава, че е необходимо да се гарантира предоставянето на цялата необходима сигурна медицинска и психологическа помощ и услуги на жените, жертви на изнасилване по време на война, включително достъп до безопасен аборт, както е предвидено в международното хуманитарно право; призовава ЕС да се бори срещу безнаказаността за нарушения на сексуалните и репродуктивните права в ситуации на конфликт и подкрепя правата на жените и момичетата на истина, ефективни правни средства за защита и обезщетения за нарушения на тези права; приветства освен това създаването на 30 октомври 2019 г. от ООН на Световен фонд за жертвите на сексуално насилие, свързано с конфликти, с цел да им се помогне да получат обезщетения;

62. припомня докладите на ООН за оценка на прилагането на и усилията за коективна помощ при сексуална експлоатация и злоупотреби, извършени от персонал на ООН или свързан с него персонал в рамките на операции по поддържане на мира; подчертава, че е необходимо ООН, държавите — членки на ЕС, и органите на общата политика за сигурност и отбрана на ЕС да разследват, подвеждат под отговорност и издават присъди незабавно и най-решително срещу всеки служител на ООН, национален служител или служител на ЕС, извършил акт на сексуално насилие; подчертава необходимостта от реформа на съответните структури по начин, който да прекрати безнаказаността на служителите на ООН и ЕС, и чрез установяване на функциониращи и прозрачни механизми за контрол и отговорност; счита за неприемливо, че правните действия във връзка с твърдения за насилие остават изцяло доброволни и зависими от държавата, изпратила съответните военни части; изразява убеждение, че подобни тежки престъпления биха могли също така да се намалят и предотвратят чрез обучение и образование; припомня, че е спешно такива престъпления да бъдат предотвратявани в бъдеще, също така с цел възстановяване на доверието на местното население в международните мироопазващи операции;

63. подчертава връзката между нарушенията на правата на човека и ширещата се безнаказаност и липсата на отговорност в регионите и държавите, които са засегнати от конфликти или се характеризират с политически мотивирани случаи на сплашване, дискриминация, тормоз и нападения, отвличания, полицейска бруталност, произволни арести и случаи на изтезания и убийства; призовава ЕС да подкрепя действията за борба с безнаказаността и да насърчава отговорността в страните, където динамиката на безнаказаността възнаграждава онези, които носят най-голяма отговорност, и отнема правата на жертвите;

64. изразява съжаление във връзка с необходимостта от предприемане на действия спрямо лауреата на наградата „Сахаров“ Аун Сан Су Чи, но приветства решението за временно отнемане на наградата ѝ в отговор на нейното бездействие по отношение на продължаващите престъпления срещу общността рохингия в Мианмар и поради факта, че тя приема тези престъпления;

65. изразява своята загриженост, че извънсъдебни убийства, изтезания и други нарушения на правата на човека се извършват в името на борбата с незаконните наркотици; отново заявява, че борбата с престъпността не оправдава нарушенията на правата на човека, и призовава да бъдат събирани най-добрите практики, включващи подход за ограничаване на вредите до минимум, който се основава на принципите на правовата държава;

66. приветства работата и приноса в борбата с безнаказаността на г-жа Анес Каламар, специален докладчик на ООН за извънсъдебните екзекуции, екзекуциите по бързата процедура и произволните екзекуции, която е провеждала разследвания на предполагаеми случаи на извънсъдебни убийства през 2019 г., например убийството на журналиста Джамал Хашогджи, като същевременно е била подложена на сплашване и заплахи;

67. подкрепя реформите на съдебната власт, за да се гарантира нейната безпристрастност и независимост, включително разглеждането на въпроси, свързани с набирането и назначаването на съдии, корупцията и предубежденията по отношение на пола в рамките на съдебната власт;

68. призовава за спешното приемане и прилагане на автономен, гъвкав и реактивен глобален механизъм на ЕС за санкции в областта на правата на човека, т.нар. „закон „Магнитски“ на ЕС“, като съществена част от съществуващите инструменти на ЕС в областта на правата на човека и външната политика, които биха засилили ролята на ЕС като глобален фактор в областта на правата на човека, като позволят налагането на целенасочени санкции срещу физически лица, държавни и недържавни субекти и други образувания, отговорни за тежки нарушения на правата на човека или съучастници в такива, включително действия на системна корупция, свързани с тежки нарушения на правата на човека; приветства приемането на механизми за санкции в областта на правата на човека във все повече държави; подчертава колко е важно тази система да е в съответствие с механизма на ЕС за съдебен контрол; подчертава необходимостта от разпределяне на достатъчно ресурси, за да се даде възможност за ефективното прилагане на механизма; призовава за създаването на консултативен комитет на равнище ЕС с участието на Парламента; подчертава, че този механизъм ще допринесе за борбата с нарушенията на правата на човека и безнаказаността и за закрилата на активистите и защитниците на правата на човека по целия свят, както и за утвърждаване на значението на ефективните действия на Европейския съюз по отношение на санкциите за нарушения на правата на човека, което означава да се използва гласуване с квалифицирано мнозинство; приветства приемането на решението на Съвета относно целенасочени ограничителни мерки за възпиране и противодействие на кибератаки, представляващи външна заплаха за Съюза и за неговите държави членки;

69. счита, че пандемията от COVID-19 не следва да се използва като претекст за облекчаване на режимите на санкции; подчертава обаче, че санкциите не следва да възпрепятстват предоставянето на хуманитарна помощ, включително медицинска помощ, в съответствие с международното хуманитарно право;

*Защитници на правата на човека*

70. осъжда убийствата, произволното задържане, изтезанията, преследването, тормоза, сплашването, изнудването, дистанционното цифрово и физическо наблюдение и кампаниите за оклеветяване на защитниците на правата на човека, техните семейства и адвокати, както и на тези, които ги подкрепят и са съпричастни с тях; отбелязва с голяма загриженост непрестанно нарастващия брой през 2019 г. на придружените с насилие нападения и убийствата на защитници на правата върху земята и защитници на околната среда, заради категоричната им позиция в защита на природните ресурси и правото на хората да живеят в безопасна и здравословна среда; отбелязва, че в някои части на света тези нападения са достигнали опасни равнища; подчертава в този контекст особената уязвимост на защитниците на правата на човека и необходимостта от подходяща защита, за да може те да осъществяват жизненоважната си дейност в среда без тормоз и преследване; подчертава ролята, която организациите на верска основа могат да играят при реагирането на хуманитарни кризи, насърчаването на мира, справедливостта и зачитането на правата на човека, проповядването на ненасилие и посредничеството при преговорите за разрешаване на конфликти;

71. изразява особена загриженост във връзка с увеличаващия се брой присъди, налагани, без да се гарантират минималните стандарти за справедлив съдебен процес, изисквани съгласно международното право; призовава ЕС да продължи да използва сътрудничеството и дипломацията, за да се гарантира, че правото на справедлив съдебен процес се спазва в пълна степен за всеки отделен човек;

72. призовава за прекратяване на всички нападения срещу защитници на правата на човека, за освобождаване на всички произволно задържани лица и за наказване на отговорниците за това; призовава ЕС и неговите държави членки да разработят стратегическа визия на високо равнище за борба с нарастващия брой нападения в световен мащаб срещу защитници на правата на човека, включително чрез приемането на категорични заключения на Съвета по външни работи, в които министрите на външните работи следва да призоват за амбициозни глобални действия на ЕС в защита на защитниците на правата на човека; призовава институциите на ЕС да засилят подкрепата си за защитниците на правата на човека като основна и неразделна част от външната политика на Съюза в областта на правата на човека; подчертава, че политическият диалог и сътрудничеството с органите на държави извън ЕС, наблюдението на съдебни процеси, срещите със защитници на правата на човека при посещенията в държавите, посещенията при задържани защитници на правата на човека, подкрепата за преместването им и публичните изявления са основни инструменти за изпълнение на тази политика; призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат своите усилия, като действат по-единно и използват тези инструменти по последователен и еднакъв начин, независимо от засегнатата държава, в случаите, когато правата на защитници на правата на човека са били нарушени; призовава ЕС и неговите държави членки да публикуват в този дух ежегодно заключения на Съвета, като извършват преглед на своите действия по отношение на защитниците на правата на човека и определят стратегически ангажименти по отношение на тези защитници на най-високо равнище; подчертава непрекъснатите действия през 2019 г. на Парламента и неговата подкомисия по правата на човека за подкрепа на защитниците на правата на човека и привличане на вниманието към тяхното положение, включително лауреатите и кандидатите за наградата „Сахаров“, особено когато те са в опасност или са изправени пред нарушения на техните права;

73. призовава ЕС да гарантира достъпа на жените — защитници на правата на човека, изправени пред основано на пола насилие, до механизми за защита и ресурси, да им окаже политическа подкрепа, да увеличи финансовите средства за независими организации на гражданското общество, които утвърждават правата на жените и момичетата, и да приеме като приложение към насоките на ЕС относно защитниците на правата на човека инструментариум, който да осигури практически стъпки за ЕС да отговори по-добре на нуждите на жените — защитници на правата на човека в световен мащаб;

74. призовава ЕС и неговите държави членки да повишат равнището на амбиция с цел осигуряване на освобождаването на хвърлените в затвора защитници на правата на човека, включително по отношение на емблематичните случаи в това отношение, които са показателни за начина, по който репресивните правителства по света непрекъснато използват закона в опит да оклеветяват и заглушават защитниците на правата на човека; подчертава, че сред тези случаи са лауреати на наградата „Сахаров“ на Европейския парламент и финалисти за тази награда;

75. настоятелно призовава делегациите на ЕС и представителствата на държавите членки да продължават да използват публичната дипломация и инициативи с цел даване на гласност за отделни случаи, свързани със защитници на правата на човека, и, когато е целесъобразно, да улесняват издаването на спешни визи и да предоставят временен подслон в държавите — членки на ЕС;

76. призовава ЕС и неговите държави членки да подобрят достъпа до визи на ЕС за краткосрочно преместване на защитници на правата на човека, по-специално чрез включването на инструкции в Наръчника на ЕС за визите относно предоставянето на улеснения на защитниците на правата на човека и членовете на техните семейства, и да работят за изменение на правните инструменти относно визите, по-специално Визовия кодекс;

77. приветства подновяването през ноември 2019 г. за още три години на механизма на ЕС за защитниците на правата на човека ProtectDefenders.eu; припомня значението на този механизъм по отношение на нарастващите нужди и многообразието на проблемите, пред които са изправени защитниците на правата на човека; призовава за укрепване на този механизъм и за подлагането му на постоянна преоценка в съответствие с неговите потребности;

*Права на жените и равенство между половете*

78. призовава Комисията и държавите членки за съгласувано прилагане на стратегията за равенство между половете както в рамките на ЕС, така и извън него, и за предприемане на ефективни и конкретни мерки за противодействие на враждебните действия срещу правата на жените, равенството между половете и сексуалното и репродуктивното здраве и права;

79. припомня, че сексуалното и репродуктивното здраве и права и адекватното сексуално образование са права на човека; призовава ЕС и държавите членки да потвърдят изконните права на жените на физическа неприкосновеност, достойнство и самостоятелно вземане на решения и да утвърждават универсалността и неделимостта на всички права на човека във всякакъв контекст, както и да защитават и насърчават по-специално тези, които са под най-голяма заплаха, като например сексуалното и репродуктивното здраве и права;

80. приветства заключенията на председателството на Съвета, подкрепени от 24 държави членки, относно плана за действие на ЕС относно равенството между половете и за овластяване на жените във външната дейност на ЕС за периода 2021 — 2025 г. (GAP III), с категорични ангажименти и действия в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права; във връзка с това призовава за засилване на подкрепата на ЕС за държави извън ЕС, по-специално за обхванатите от процеса на разширяване и съседните държави, които прилагат нови политики и законодателни промени с оглед на привеждането на националните правни уредби в съответствие с международните ангажименти и ангажиментите във връзка с ЦУР по отношение на правата на жените и равенството между половете, предотвратяването и борбата с насилието над жени и момичета, защитата на жените — защитници на правата на човека, напредъка в областта на сексуалното и репродуктивното здраве и права на жените, предоставянето на младите хора на научно обосновано, цялостно и адекватно сексуално образование, осигуряването на възможност за безопасното съзряване на момичетата и жените и предотвратяването и прекратяването на сексуалното и основаното на пола насилие, гениталното осакатяване на жени и други вредни практики, включително ранните и принудителните бракове;

81. освен това призовава ЕС и държавите членки да насърчават равенството между половете и сексуалното и репродуктивното здраве и права във всички свои външни действия, включително в рамките на многостранни и двустранни форуми, със специално внимание към маргинализираните или уязвимите групи, като например ЛГБТИ, и целта за постигане на всеобщо здравно осигуряване чрез интервенции, свързани със сексуалното и репродуктивното здраве и права и ХИВ;

82. насърчава да се направи много повече от това единствено да се отстраняват първопричините за структурните неравенства между половете чрез гарантиране на равни възможности и засилване на участието на жените;

83. посочва необходимостта от създаване на социална и икономическа среда и условия, които да дадат възможност на родителите да продължат своето професионално развитие;

84. призовава държавите членки да възприемат общ подход и да си сътрудничат с международни институции за получаването на нови, съпоставими и групирани по показатели данни, както и да разработят целенасочена политика и да предприемат законодателни действия за борба с нарушенията на правата на човека, и призовава Комисията да включи в своите преговори и споразумения за сътрудничество със съответните държави ангажименти и показатели за изкореняване на практиката на генитално осакатяване на жени;

85. припомня, че Конвенцията от Истанбул, като първия всеобщоприложим договор за борба с насилието срещу жени и момичета и домашното насилие, установява еталона за международните стандарти, които трябва да бъдат ратифицирани и прилагани; отново заявява, че присъединяването на ЕС към Конвенцията от Истанбул е признато за ключов приоритет на стратегията на ЕС за равенство между половете за периода 2020 — 2025 г.; призовава ЕС и всички негови държави членки, които все още не са ратифицирали и приложили Конвенцията от Истанбул, да направят това възможно най-скоро; призовава ЕС да работи с други държави, така че те да засилят действията си в областта на образованието, здравеопазването и социалните услуги, събирането на данни, финансирането и програмирането, както и да се осъществява по-добра превенция и реакция на сексуалното и основаното на пола насилие по целия свят;

86. подчертава, че жените и момичетата мигранти и бежанци, които се нуждаят от закрила, следва да се разглеждат като носители на права;

87. приветства напредъка, постигнат по отношение на инициативата „Spotlight“ на ЕС и ООН; призовава Комисията да гарантира, че проектите, финансирани от инициативата, работят за справяне с първопричините за нарушенията на правата на жените, включително продължаването на вредните стереотипи, основани на пола;

*Права на детето*

88. отново призовава ЕС и неговите държави членки да засилят сътрудничеството и диалога си с държави, които не са членки на ЕС, като определят правата и закрилата на детето за приоритет, с цел правата на детето да се зачитат навсякъде по света и нито едно дете да не бъде пренебрегнато; във връзка с това настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да работят с държавите партньори и да поемат ангажимент за предоставяне на допълнителни финансови средства, по-специално в рамките на официалната помощ за развитие, за да се посрещнат световните предизвикателства в областта на здравеопазването и образованието на децата, включително правото на образование, провеждано на основния език на детето, премахването на детския труд, борбата с насилието, сексуалното насилие и ранните и принудителните бракове, трафика и експлоатацията, както и набирането и използването на деца при въоръжени конфликти, на които стават жертви милиони деца; припомня, че висшият интерес на детето включва закрилата, грижата и безопасността на детето в среда, в която децата могат да растат и да получават необходимата подкрепа и закрила и удовлетворяване на основните им потребности; подчертава, че образованието е съществено средство за борба с дискриминацията и насилието срещу децата; призовава за мерки за улесняване на достъпа на децата до образование;

89. приветства вниманието, отделено на действията на ЕС за защита и насърчаване на правата на детето по повод 30-ата годишнина от Конвенцията на ООН за правата на детето, и отново призовава Комисията да проучи как ЕС може да се присъедини към Конвенцията на ООН за правата на детето като организация;

*Права на хората с увреждания*

90. приветства ратифицирането през 2019 г. на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания и на факултативния протокол към нея; подчертава, че е важно да се вземат изцяло предвид специфичните потребности на хората с увреждания; призовава ЕС да включи борбата с дискриминацията, основана на увреждане, в политиките си за външна дейност и помощ за развитие и да се бори за осигуряване на равен достъп до пазара на труда и до образование и обучение, както и да насърчава решения за облекчаване на живота на хората с увреждания в обществото; отново подчертава значението на ефективното прилагане на Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания както от държавите — членки на ЕС, така и от неговите институции, особено по отношение на задълженията на ЕС относно хуманитарната помощ и международното сътрудничество във всички съответни политики на ЕС; подчертава значението на недискриминацията и необходимостта от надеждно интегриране на принципа на всеобща достъпност и от гарантиране на зачитането на всички права на хората с увреждания;

*Права на лесбийките, гейовете, бисексуалните, трансполовите и интерсексуалните лица*

91. осъжда заклеймяването, произволното задържане, изтезанията, преследването и убийствата на ЛГБТИ лица и подбуждането към насилие срещу тях; изразява съжаление във връзка с нарастващите различия между държавите, които се стремят към по-добра защита на правата на ЛГБТИ лицата, по-специално чрез декриминализиране на хомосексуалността, и тези, които ги подкопават и оставят свободно пространство за преследване, дискриминиране и заклеймяване на ЛГБТИ лицата; счита, че практиките и актовете на насилие срещу отделни лица въз основа на тяхната реална и предполагаема сексуална ориентация, полова идентичност или изразяване на полова принадлежност или полови характеристики не бива да остават ненаказани и трябва да бъдат премахнати;

92. призовава ЕС да играе водеща роля в защитата на правата на човека и борбата с дискриминацията и заклеймяването на ЛГБТИ лицата, така наречената „терапия за конверсия“, гениталното осакатяване и насилствената стерилизация на транссексуалните лица; освен това призовава ЕС да използва всички дипломатически инструменти, с които разполага, за да се застъпва за декриминализирането на доброволните сексуални отношения между еднополови партньори, и да дава пример за справяне с насилието и дискриминацията, основани на сексуалната ориентация, половата идентичност, изразяването на полова принадлежност и половите характеристики, чрез ефективно прилагане на новата стратегия за равенство по отношение на ЛГБТИ+ лицата както в ЕС, така и извън него; призовава ЕС и държавите членки да прилагат изцяло и последователно насоките на ЕС за насърчаване и защита на упражняването на всички човешки права от ЛГБТИ лицата в цялата си външна политика;

93. подчертава, че пандемията от COVID-19 силно засегна ЛГБТИ общностите поради нарастване на домашното насилие срещу ЛГБТИ лица, принудително поставени под карантина или върнати в дискриминационно настроени семейства и домакинства, увеличаване на безработицата и бездомността, невъзможност за достъп до животоспасяващо медицинско лечение, като например услуги, свързани с HIV, и медицински грижи, свързани с промяна на пола, което доведе до търсене на изкупителни жертви; призовава за включването на ЛГБТИ лицата в програми за подпомагане на пострадали от COVID-19;

*Коренно население*

94. изразява сериозна загриженост във връзка със страданието и уязвимостта на коренните общности и лица, което се дължи, наред с другото, на последиците от изменението на климата, пандемията от COVID-19, загубата на техните земи и средства за препитание вследствие на корпоративните дейности и свързаните с това щети; изразява съжаление относно факта, че коренното население продължава да се сблъсква с широко разпространена и системна дискриминация и преследване в световен мащаб, включително принудително разселване, произволни арести и убийства на защитници на правата на човека и на земята; препоръчва ЕС и неговите държави членки да включат позоваванията на коренното население и правата, съдържащи се в Декларацията на ООН за правата на коренното население, в съответните и нововъзникващи рамки за надлежна проверка, и да гарантират, че многонационалните дружества ще бъдат подведени под отговорност, в случай че нарушават своите задължения;

95. отново призовава ЕС, неговите държави членки и техните партньори в международната общност да приемат всички необходими мерки за признаване, защита и утвърждаване на правата на коренното население, включително на техните езици, земи, територии и ресурси; приветства работата на гражданското общество и НПО по тези въпроси; отново потвърждава необходимостта от създаване на механизъм за подаване на жалби във връзка с нарушения и злоупотреби с правата на коренното население в резултат на дейностите на многонационални предприятия; припомня своето решение за назначаване в рамките на Парламента на постоянен докладчик по въпросите на коренното население с цел наблюдение на положението на коренното население от гледна точка на правата на човека; призовава държавите да ратифицират разпоредбите на Конвенция № 169 на МОТ от 27 юни 1989 г. относно коренното население и племенните народи;

96. настоятелно призовава правителствата да провеждат политики за развитие и опазване на околната среда, които зачитат икономическите, социалните и културните права и приобщават коренното и местното население в съответствие с целите на ООН за устойчиво развитие;

*Расизъм, дискриминация, ксенофобия и свързани с тях прояви на нетърпимост*

97. приветства приемането през 2019 г. от Съвета на насоките на ЕС в областта на правата на човека по отношение на недискриминацията във външната дейност; призовава ЕС и неговите държави членки да използват всички инструменти, с които разполагат, за да гарантират, че ще се търси отговорност от лицата, отговорни за нарушения на правата на основание дискриминация въз основа на раса, каста (въз основа на работата или произхода), религия, етнически произход или националност;

98. отбелязва с голяма загриженост мащаба и последиците от кастовите йерархии, дискриминацията, основана на кастов признак, и продължаващите нарушения на правата на човека въз основа на кастова принадлежност, включително лишаването от достъп до съдебната система или до заетост, продължаващата сегрегация, бедност и стигматизация, както и обусловените от кастовата система пречки за упражняване на основните права на човека и улесняване на човешкото развитие; отново призовава за разработването на политика на ЕС относно дискриминацията, основана на кастов признак; отново призовава ЕС и неговите държави членки да увеличат усилията си и да подкрепят инициативи на равнището на ООН и в делегации и мисии на ЕС в трети държави за премахване на дискриминацията, основана на кастов признак;

99. припомня значението на активната подкрепа на приобщаващите и антирасистките инициативи, особено предвид увеличаването на ксенофобските и расистките нападения в световен мащаб, в контекста на нарастващите призиви за социална справедливост, които надигнаха вълнà от протести в целия свят;

**Сряда, 20 януари 2021 г.**

100. отново подчертава решаващата роля на образованието за разрушаване на предразсъдъците и стереотипите и за насърчаване на толерантността, разбирателството и многообразието и изтъква, че образованието е ключов инструмент за ликвидиране на структурната дискриминация и расизма в нашите общества; призовава държавите членки да насърчават политиките за борба с дискриминацията във всички области; счита, че борбата с расизма е хоризонтален въпрос и че тя следва да бъде взета предвид във всички области на политиката на Съюза;

101. призовава всички делегации на ЕС и техните съответни координационни центрове за правата на човека да спазват последователно задължението си за оценка и анализ на състоянието на недискриминацията и да го представят в своите стратегии на ЕС за правата на човека и демокрацията за всяка отделна държава в главата, отнасяща се за недискриминацията и изключването, както и в съответните им раздели, свързани със специфичните основания за дискриминация и/или за дискриминирани групи; подчертава, че актуализациите по отношение на състоянието на недискриминацията в годишните доклади за изпълнението на стратегиите за правата на човека и демокрацията за всяка отделна държава и докладите на ръководителите на мисии са от съществено значение за подготовката и осигуряването на информация за диалозите за правата на човека, като в насоките се посочва и че ЕС трябва да насърчава и подкрепя активното участие на гражданското общество в многостранни форуми и механизми във връзка с дискриминацията, основана на кастов признак (въз основа на работата или произхода);

*Национални, етнически и езикови малцинства*

102. изразява съжаление във връзка с факта, че въпреки международните си задължения и ангажименти за защита на малцинствата много държави провеждат политика на принудително асимилиране на национални, етнически и езикови малцинства, като не зачитат техните основни и човешки права;

103. призовава правителствата на държавите — партньори на ЕС, да зачитат основните права на човека на националните, етническите и езиковите малцинства, включително тяхната култура, език, религия, традиции и история, с цел опазване на културите и многообразието; отново изтъква необходимостта от изпълнение на задълженията и ангажиментите, които те са поели съгласно международните договори и споразумения, например препоръките на Съвета на Европа;

*Свобода на мисълта, съвестта, религията или убежденията*

104. изразява възмущение от броя на убийствата, нападенията и актовете на преследване, дискриминация, тормоз и подстрекаване към антагонизъм, както и от броя на ограниченията на правата, които бяха наложени през 2019 г., срещу отделни лица и групи поради тяхната религия, убеждения, атеизъм или агностицизъм; отново потвърждава подкрепата си за жертвите на насилие, основано на тяхната религия или убеждения, и ангажимента си за премахване на това насилие; подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание на положението на преследваните религиозни групи по света, които се сблъскват с дискриминация, заплахи, закони за богохулството, закони срещу приемането на друга религия, разрушаване на техните храмове, насилие, поробване, изнасилване, насилствени изчезвания, екзекуции и геноцид; подчертава, че е необходимо да се обърне специално внимание, наред с другото, на положението на преследваните християни по света, които формират по-голямата част от религиозните групи, изправени пред дискриминация, насилие и смърт;

105. освен това изразява загриженост относно злоупотребата с религията и превръщането ѝ в инструмент за подкопаване на други права на човека, включително сексуалното и репродуктивното здраве и права и правата на ЛГБТИ лицата; изразява съжаление във връзка с факта, че някои държави вече имат, прилагат или възнамеряват да приемат наказателни разпоредби, които предвиждат наказания за богохулство, приемане на друга религия или вероотстъпничество; подчертава, че свободата на религията и убежденията включва правото да не се вярва, правото да се възприемат теистични, нетеистични, агностични или атеистични възгледи и правото на вероотстъпничество;

106. призовава Комисията, ЕСВД и държавите членки да прилагат насоките на ЕС относно утвърждаването и защитата на свободата на религията и убежденията; отново призовава Съвета и Комисията да извършат прозрачна и цялостна оценка на ефективността и добавената стойност на позицията на специалния пратеник преди започване на процеса на подновяване на този мандат и позиция от Комисията; настоява, че след оценката работата му следва да бъде обезпечена с достатъчно ресурси, за да се повиши ефективността на ЕС в тази област; изразява съжаление от забавянето при извършването на тази оценка; призовава Комисията да гарантира прозрачността на номинирането, мандата, дейностите и задълженията за докладване на следващия специален пратеник и да гарантира неговия ангажимент по отношение на универсалността, неделимостта и взаимозависимостта на всички права на човека и на европейските ценности; припомня на Комисията необходимостта от адекватна подкрепа за институционалния мандат, капацитета и задълженията на специалния пратеник;

107. приветства Световния обмен по въпросите на религията в обществото, стартиран от ЗП/ВП в Брюксел на 6 септември 2019 г.; препоръчва при все това да се обърне еднакво внимание както на вътрешнорелигиозните, така и на междурелигиозните отношения; във връзка с това призовава за развитието на подкрепата на ЕС за вътрешнорелигиозния диалог на местно равнище с цел борба с екстремизма и изказванията, проповядващи вражда и омраза; призовава освен това целите за насърчаване и защита на свободата на мисълта, съвестта, религията и убежденията да бъдат интегрирани в по-широк кръг от дейности на ЕС, свързани с правата на човека;

108. отново подчертава значението, което отдава на академичната свобода, и настоятелно призовава ЕС и държавите членки да увеличат своите дипломатически усилия чрез двустранни или многостранни ангажименти във връзка със заплахите или нападенията срещу академичната свобода от страна на държавни и недържавни участници, по-специално придружените с насилие нападения над институции и членове на академичните среди, както и във връзка с дискриминационните политики или практики, неоснователните ограничения или натиска върху научните изследвания или изразяването и неправомерното наказателно преследване или задържане; призовава ЕСВД и Комисията да преразгледат съществуващите механизми за подкрепа и закрила на защитниците на правата на човека с цел развиване на капацитета за установяване на случаи на нападения срещу академичната свобода и предоставяне на помощ, включително предоставяне на защита и подкрепа при извънредни ситуации; призовава Комисията да гарантира постоянна подкрепа на високо равнище за Европейския междууниверситетски център за правата на човека и демократизацията и Световния център за правата на човека и демокрацията, които са начело на подкрепата на ЕС за образованието в областта на правата на човека в световен мащаб;

*Свобода на изразяване, свобода на медиите и право на информация*

109. осъжда убийствата, отвличанията, лишаването от свобода, тормоза, сплашването и нападенията, включително с физически и съдебни средства, на които са подложени множество журналисти, блогъри и лица, сигнализиращи за нередности, както и контролирането или спирането на интернет и медиите; припомня, че свободата на изразяване и свободата на медиите са съществени основи на демократичното общество; признава значението на правото на информация в съвременните общества, включително на родния език за всички етнически общности, както и ролята на всички форми на комуникация за развитието на култура на плурализъм; припомня, че медиите следва да спазват принципа на недискриминация;

110. осъжда опитите на някои режими и органи да премахнат или ограничат правата на свобода на изразяване или свобода на медиите, които те обосновават неправомерно като необходими за целите на укрепването на сигурността или общественото здраве, или за борбата с тероризма, клеветите, обидите или богохулството; подчертава новата вълна на цензура от страна на някои правителства, които използват като оправдание борбата с фалшивите новини по време на пандемията от COVID-19;

111. осъжда насочените към малцинствата атаки, използващи дезинформация и пропаганда и имащи за цел разклащане на устоите на ценностите, защитавани от ЕС; изразява сериозно безпокойство във връзка с нарастващия брой на изказванията, проповядващи вражда и омраза, и на подбуждането към насилие в онлайн и офлайн комуникацията, тъй като те представляват пряка заплаха за принципите на правовата държава и за ценностите, присъщи на правата на човека; отбелязва, че засилената социална и политическа поляризация, задълбочавана от алгоритмите на социалните медии, които прилагат изкушаващи ума техники, подхранва радикализма, напълно блокира критичното мислене, прави диалога невъзможен и проправя пътя към екстремизъм;

112. препоръчва да бъдат въведени най-добрите възможни предпазни мерки срещу разпространението на дезинформация и враждебна пропаганда, като бъде разработена правна уредба на равнище ЕС и на международно равнище, имаща за цел справяне с хибридните заплахи, в т.ч. кибер- и информационната война; продължава да подкрепя инициативи, които способстват за разграничаването на фалшивите новини или пропагандната дезинформация от информацията, събрана в рамките на действителна и независима журналистическа работа;

113. подчертава случаите на медийна концентрация в ръцете на физически лица, както и липсата на прозрачност по отношение на собствеността на медиите, ограничаващи плурализма, който е от съществено значение за достъпа до безпристрастна информация;

114. категорично осъжда необоснованите съдебни производства срещу журналисти с цел те да бъдат обявени в несъстоятелност (стратегически съдебни производства, насочени срещу участието на обществеността, SLAPP производства) и да бъдат заглушени, особено в случаи на корупция; подчертава необходимостта от създаване на платформи за ранно предупреждение, когато журналисти са в опасност, както и платформи за защита на тяхната работа, така че техни колеги да продължат текущите разследвания без прекъсване, породено от страх от правни последици;

115. припомня, че евентуалните ограничения на свободата на изразяване на мнение или свободата на медиите трябва да служат на легитимна цел в съответствие с международните задължения, залегнали в член 19 от Международния пакт за граждански и политически права;

116. призовава ЕС да положи всички усилия за защита на свободата на изразяване и свободата на медиите, както и на тези, които се опитват да се застъпват за тези свободи; призовава ЕС и държавите членки да осъдят всички средства на физическо или съдебно сплашване, които се използват против журналисти в опит да бъдат накарани да мълчат; настоятелно призовава СПЕС да обърне специално внимание на защитата на свободата, независимостта и плурализма на медиите по света; подчертава, че е от значение да се осигури ефективно и системно прилагане на Насоките на ЕС относно свободата на изразяване онлайн и офлайн и да се наблюдава редовно тяхното въздействие;

**Сряда, 20 януари 2021 г.**

117. подчертава продължаващата промяна в медийната среда и нарастващото използване на социалните мрежи в световен мащаб; подчертава предизвикателствата и рисковете, които това развитие поражда по отношение на нарушенията на свободата на изразяване на мнение онлайн и офлайн, цензурата, защитата на данните, изказванията, проповядващи вражда и омраза, тормоза и безопасността на журналистите и лицата, сигнализиращи за нередности, наред с другото; призовава Комисията да извършва мониторинг на политиките и практиките на дружествата в областта на социалните медии, и по-специално техните инструменти за саморегулиране, които имат отражение върху упражняването на свободата на изразяване в световен мащаб, и да представи предложения за промени в политиката или законодателството, когато това е целесъобразно;

*Смъртно наказание, изтезания и други форми на малтретиране*

118. осъжда използването на изтезания, нечовешкото или унизително отнасяне и смъртното наказание, които продължават да се прилагат в много държави в целия свят; призовава държавите, които все още не са направили това, да наложат незабавно мораториум върху смъртното наказание като първа стъпка към неговото премахване; приветства като положително развитие през 2019 г. отслабването на политическата подкрепа за запазване на смъртното наказание в някои държави, които не са го премахнали; при все това изразява съжаление относно решенията на някои национални съдебни органи, които доведоха до увеличаване на броя на екзекуциите в сравнение с предходните години; призовава ЕС да продължи да осъжда системно използването на смъртното наказание и да провежда комуникационни кампании срещу смъртното наказание в световен мащаб; настоятелно призовава ЕС и неговите държави членки да защитават премахването на смъртното наказание на всички международни форуми и да мобилизират възможно най-широка подкрепа за тази позиция;

119. потвърждава ангажимента си за забрана на изтезанията навсякъде по света, подкрепа за жертвите и търсене на отговорност от извършителите на изтезания; приветства актуализирането на насоките на ЕС за политиката на ЕС към трети страни по отношение на изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание; настоятелно призовава всички държави членки и други държави, които все още не са направили това, да ратифицират Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание и факултативния протокол към нея, чиято 35-а годишнина беше отбелязана през 2019 г.; потвърждава значението на организациите на гражданското общество и защитниците на правата на човека в борбата с изтезанията и другите форми на малтретиране;

*Борба със съвременното робство и трафика на хора*

120. призовава за по-решителна международна реакция за премахване на съвременното робство и трафика на хора и техните мрежи чрез въвеждането на нови задължения за надлежна проверка, изискващи предприятията да установяват, оценяват, спират, предотвратяват и смекчават подобни ситуации и да оказват сътрудничество на органите за подобряване на наказателната политика срещу трафикантите и лицата, които експлоатират или извличат ползи от съвременното робство; припомня, че тези неприемливи условия на труд подкопават човешкото достойнство и основните права на човека; призовава държавите, които все още не са го направили, да ратифицират конвенциите на МОТ, имащи значение за борбата с тези заплахи и с детския труд;

*Икономически, социални и културни права*

121. призовава ЕС да засили усилията си за утвърждаване и защита на икономическите, социалните и културните права чрез външната политика и външната дейност на ЕС, по-специално чрез ефективно използване на клаузите за правата на човека в международните споразумения, включително разпоредбите относно труда, както и чрез инвестиции в културата и образованието като двигатели за трайна промяна; приветства приемането на Конвенцията на МОТ за борба с насилието и тормоза, която съдържа нови и задължителни международни трудови стандарти, които са от съществено значение за преодоляването на тези два проблема в сферата на труда и за защитата на жертвите; подчертава необходимостта от специална защита за майките на работното място, по време на и след бременността им, включително по отношение на майчиното здраве, отпуска и обезщетенията по майчинство, защитата на заетостта и недискриминацията, както и кърменето;

122. осъжда факта, че продължават да се нарушават правата на работниците и синдикалните права по цял свят и че свободата на сдружаване, правото на колективно договаряне, правото на информация, консултации и участие и на предприемане на колективни действия, както и правото на справедливо заплащане, достойни условия на труд и здравословни и безопасни условия на труд, са в основата на тези нарушения;

123. припомня, че достъпът до култура и образование е сред основните права; отбелязва значението на културната дипломация за насърчаване на ценностите на мира и зачитането на правата на човека; призовава ЕС да интегрира културата, образованието и съответните права в рамките на политиката си за правата на човека в своите външни споразумения;

*Бизнес и права на човека*

124. приветства опитите, предприети от редица европейски дружества да прилагат свои политики за корпоративна отговорност, да зачитат правата на човека и да прилагат различните политики и законодателство, въведени, за да насърчават или изискват надлежна проверка в различните държави членки; призовава установените в ЕС дружества да изпълняват своята корпоративна отговорност, като се стремят да се придържат към етичните правила и стандарти, възприети в рамките на единния пазар на ЕС;

125. призовава за създаване на задължителен инструмент на ЕС за надлежна проверка на правата на човека и околната среда, който изисква от дружествата да участват активно в определянето, оценката, смекчаването на последиците, предотвратяването и уведомяването за всякакви неблагоприятни въздействия от страна на техните предприятия и вериги за доставки върху правата на човека, приложим за корпоративните органи, ръководителите на предприятия и изпълнителните директори в случай на нарушение и предоставящ достъп до правосъдие и правни средства за защита на жертвите; приветства съобщението, че предложението на Комисията ще включва режим на отговорност; призовава Комисията да разгледа възможността за включване на допълнителни видове отговорност, включително наказателна отговорност, за най-тежките нарушения;

126. препоръчва включването на правно задължение за полагане на грижи като конкретен елемент на този инструмент, за да се предотврати използването на съвременното робство и детския труд от страна на предприятията в техните вериги за доставки в чужбина; препоръчва въвеждане на изискване за прозрачност като част от инструмента за надлежна проверка, за да се улесни възможността за достъп на жертвите до обезщетение по жалби; призовава за създаване на ефективни механизми за защита на лицата, подали жалби, от отмъщение, включително законодателство за противодействие на SLAPP производствата; припомня многобройните нарушения на правата на човека, които може да възникнат във връзка с експлоатацията на природните ресурси;

127. подчертава, че е важно всички държави да прилагат изцяло ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека и призовава държавите — членки на ЕС, които все още не са приели национални планове за действие относно бизнес правата, да направят това възможно най-скоро; насърчава ЕС и неговите държави членки да участват конструктивно в работата на междуправителствената работна група на ООН относно транснационалните корпорации и други стопански предприятия по отношение на правата на човека;

128. подчертава необходимостта от създаване на международно обвързващ инструмент за регулиране, в рамките на международното право в областта на правата на човека, на дейностите на многонационалните и транснационалните корпорации и други дружества;

*Нови технологии и права на човека*

129. изразява загриженост във връзка с използването на различни инструменти, основани на данни и нови технологии, в отговор на пандемията от COVID-19; подчертава рисковете, които често е трудно да бъдат забелязани и които те представляват по отношение на упражняването на основните свободи, злоупотребата с власт и повишената уязвимост от кибератаки, когато няма въведени ефективни технически и правни гаранции; изразява загриженост във връзка с продължаващото използване на технологии за наблюдаване и ограничаване на свободата на изразяване на мнение и като средство за тормоз; призовава ЕС, като лидер в определянето на световни стандарти за неприкосновеност на личния живот и защита на данните, да установи нови норми и най-добри практики както за използване в рамките на ЕС, така и като решения, които да бъдат предмет на подражание в световен мащаб, с цел да се предотвратят потенциално вредните последствия от новите инструменти, основани на данни;

130. като припомня своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати ([8]), изразява трайната си загриженост във връзка с използването на такива летателни апарати извън международната правна рамка; отново призовава ЕС спешно да разработи правно обвързваща рамка за използването на въоръжени безпилотни летателни апарати, за да се гарантира, че държавите членки, в съответствие със своите правни задължения, не извършват незаконни целенасочени убийства и не улесняват такива убийства от страна на трети държави; освен това призовава Комисията надлежно да информира Парламента относно използването на финансови средства на ЕС за всички проекти в областта на научноизследователската и развойната дейност, свързани с производството на безпилотни летателни апарати; призовава за извършването на оценки на въздействието в областта на правата на човека по отношение на бъдещи проекти за разработване на безпилотни летателни апарати; припомня своята резолюция от 12 септември 2018 г. относно автономните оръжейни системи ([9]); настоятелно призовава ЗП/ВП и държавите членки да забранят разработването, производството и използването на изцяло автономни оръжия без пълноценен контрол от страна на човека върху критичните функции за избиране и атакуване на цели; настоява за започване на международни преговори за правно обвързващ инструмент, с който да се забранят смъртоносните автономни оръжия без пълноценен човешки контрол; настоятелно призовава ЗП/ВП и държавите членки да приемат обща позиция за международни преговори по този въпрос;

([8]) ОВ C 285, 29.8.2017 г., стр. 110.
([9]) ОВ C 433, 23.12.2019 г., стр. 86.

**Сряда, 20 януари 2021 г.**

*Мигранти и бежанци*

131. настоятелно призовава правителствата да се ангажират с ответни действия, основани на зачитането на правата на човека и човешкото достойнство, и решения за справяне с уязвимостта на мигрантите и бежанците и с потребността им от закрила, в съответствие с принципите на солидарност и партньорство, като разясняват възможността за подходящи и достъпни законни пътища за миграция; призовава ЕС и държавите членки да премахнат първопричините за миграцията, принуждаващи отделните лица и семействата да напускат родната си страна поради факта, че не могат да живеят в достойна и защитена среда;

132. подчертава необходимостта от борба с криминалните организации и физически лица, които се занимават с трафик на хора; изразява съжаление относно мрачната ситуация, с която се сблъскват бежанците в бежанските лагери, липсата на перспективи, дългото чакане за обработването на молбите за убежище и проблема с достъпа до основни медицински грижи и — в случая на децата — до образование; настоятелно призовава за намиране на алтернативи на задържането на мигранти и бежанци, които да не включват лишаване от свобода, и в този контекст отхвърля всяко нечовешко или унизително отношение към мигрантите; подчертава, че е важно да се зачитат правата на човека при осъществяване на задължителна проверка на здравословното състояние и изтъква, че на всички лица, търсещи убежище, и на мигрантите трябва да се гарантира достъп до основни услуги, включително всеобхватно здравеопазване; подчертава, че е важно правото на убежище да бъде зачитано в световен мащаб;

133. призовава компетентните органи на държавите — членки на ЕС, да се отнасят с добронамереност и старание към лицата, които искат да получат статут на бежанци, в съответствие с принципите на правовата държава, както и да подкрепят събирането на семейства с цел да се прекратят ситуации, в които бежанци са разделени от близките си роднини, и по-специално от децата си;

*Подкрепа на демокрацията*

134. призовава ЕС да увеличи подкрепата си за демократичната гражданска активност, която нараства от 2019 г. насам в контекста на възхода на популизма, национализма и авторитарните режими; призовава Комисията и Съвета да засилят програмите на Съюза за подкрепа на демокрацията в световен мащаб чрез насърчаване на продемократичните процеси отдолу нагоре и изграждане на институционална устойчивост; подчертава в тази връзка дейностите за подкрепа на демокрацията, осъществявани от Парламента, включително програми за наблюдение на избори, посредничество, обучение и наставничество, които трябва да се адаптират към развитието на положението в държавите партньори, като същевременно се вземат под внимание културните и националните характеристики на третите държави с цел засилване на диалога и партньорството с тях; подкрепя призива в заключенията на Съвета от 14 октомври 2019 г. относно демокрацията и в плана за действие на ЕС относно правата на човека и демокрацията по света за периода 2020 — 2024 г. за насърчаване на по-гъвкав, иновативен, дългосрочен и чувствителен към конфликти подход за подкрепа на демокрацията; приветства и, в този контекст, насърчава и подкрепя работата на независимите организации, които осъществяват дейността си в съответствие с основните ценности на Европейския съюз и насърчават демократичния преход по цял свят;

135. поема ангажимент да насърчава по-голяма прозрачност на демократичните процеси, по-специално на финансирането на политически и тематично ориентирани кампании от различни недържавни участници;

o

o o

136. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, на специалния представител на ЕС за правата на човека, на правителствата и на парламентите на държавите членки, на Съвета за сигурност на ООН, на генералния секретар на ООН, на председателя на 75-ата сесия на Общото събрание на ООН, на председателя на Съвета на ООН по правата на човека, на върховния комисар на ООН по правата на човека, както и на ръководителите на делегациите на ЕС.